

LÆRER

JØRGEN HELBOS

BISÆTTELSE

TORSDAG DEN 25. MARTS 1954

Se, nu stiger Solen af Havets Skød,
Luft og Bølge blusser i Brand, i Glød;
hvilken salig Jubel, skønt alt er tyst,
medens Lyset lander paa Verdens Kyst.

Jeg vil aande Luften i fulde Drag,
syngte Gud en Sang for den lyse Dag,
takke ham, at Morgnen mig end er sød,
at mig Dagen fryder, trods Synd og Død.

Takke ham, som gav mig, naar Sol staar op,
selv at føle Morgen i Sjæl og Krop,
at al Mørkhed svinder og Sjæle-Vé,
blot jeg trygt vil sige: Din Vilje ske!

O, at jeg tør favne dig, skære Dag,
kalde dig med Navne, min Sjæls Behag,
alle gode Navne, som bedst jeg véd:
Moder, Søster, Elskte: min Kærlighed!

Lysvæld bag ved Lysvæld i Himlen ind,
did, hvorfra den kommer nu, Morgnens Vind,
ret, som om det aanded af Lyset ud — —
o, du milde Fader, min Skaber, Gud!

Lad mig nu kun drage ad natmørkt Hav,
lad mig ikkun stævne imod min Grav:
Livets Gud mig skærmer, jeg er hans Barn,
ud hans Haand mig river af Dødens Garn.

Se, da stiger Solen af Hav paany,
alle Dødens Skygger for evig fly!
o, for Sejers-Jubel, for salig Lyst:
Lyset stander stille paa Livets Kyst!

Lille Guds Barn, hvad skader dig?
L tænk paa din Fader i Himmerig!
han er saa rig, han er saa god,
ingen kan staa hans Magt imod.
O, Gud ske Lov!

Føden og Klæden, Hus og Hjem,
skulde Guds Børn gaa vild om dem?
Mennesket lever af Guds Ord,
hjemme har Børn, hvor Fader bor.
O, Gud ske Lov!

Fuglen i Skov, paa Mark og Fjeld,
synger i Gry og saa i Kvæld,
sover saa sødt paa Kampesten
som under Tag, paa Kvist og Gren.
O, Gud ske Lov!

Ikke den pløjer eller saar,
lægger ej op fra Aar til Aar,
dog paa den goldeste Klippeø
finder den lille Fugl et Frø.
O, Gud ske Lov!

Yndig er Blomsten klædt og boldt,
dejligst at se paa Fjeldet goldt,
ikke den spinder, ej den syr,
Dronning er dog dens Dragt for dyr.
O, Gud ske Lov!

Blomst kommer op, og Blomst gaar ud,
hvad er vel den for Himlens Gud
noget at regne mod de smaa,
som for hans Aasyn evig staa!
O, Gud ske Lov!

Lille Guds Barn i Verden her,
hold dig da til din Fader nær!
spørg om hans Magt og Kærlighed,
stol kun paa ham og hvil i Fred!
O, Gud ske Lov!

Føden og Klæden nok du faar
af ham i Morgen som i Gaar,
og naar hans Sol for dig gaar ned,
arver du al hans Herlighed.
O, Gud ske Lov!

Giv mig, Gud, en Salmetunge,
saa for dig jeg ret kan sjunge,
højt og lydelig,
saa jeg føle kan med Glæde,
sødt det er om dig at kvæde
uden Skrømt og Svig!

Himlene din Glans forkynde,
lad hver Morgen mig begynde
Dagen med din Pris!
og, naar Aftenklokken ringer,
lad min Sang paa Lærkevinger
stige ligervis!
